

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III

Celje, dne 2. decembra 1932

Štev. 25

Savinjski:

O letošnji sezoni

In zopet imamo po sezoni, zopet smo prodali naš pridelek, Poglejmo vendar, kako smo letos kaj odrezali, kajti potrebno je, da vsako leto smotreno pretehtamo potek sezone z vsemi merodajnimi okolnostmi in si na ta način pridobivamo potrebne izkušnje za bodoče.

Burna, šmentano burna in napeta je bila letošnja sezona! Sicer pa so poznavalci razmer nekaj takega že vnaprej napovedali. Nas seveda zanima predvsem, kako je potekala sezona pri nas in kako smo odrezali mi, kako je bilo drugod pa le v toliko, v kolikor splošen razvoj vpliva tudi na naše razmere.

Skozi vse leto, zlasti pa zadnji čas pred obiranjem muči hmeljarja le ena skrb: kako bo kaj s prodajo. Zato ni čudno, da so tedaj na dnevnem redu razna ugibanja in prerokovanja, ki pa so često tudi brez vsake stvarne podlage. Tako so se letos pred obiranjem čule deloma vesti o nekih bajno visokih cenah, na drugi strani pa zopet, da bomo prodajali za prazen nič. Na zborovanju hmeljarjev smo čuli poročila iz raznih krajev, iz katerih pa se ni dalo nič bistvenega sklepati. Ko je bil tudi urednik našega lista pozvan, da pove svoje mnenje glede predstoječe sezone, je izjavil, da se prerokovanja o bajno visokih cenah najbrž ne bodo uresničila, da pa bomo gotovo prodajali vsaj tako drago kakor lani; glavna skrb nam mora biti, da pripravimo za prodajo čim boljše blago, potem pa smo lahko brez skrbi, da bomo dosegli tudi primerno ceno. Nekateri so to izjavo tolmačili kar enostavno tako, da se obetajo slabe cene, zlasti potem, ko so jo nekateri listi tudi prinesli netočno in polvorjeno v tem smislu. Da prepreči krivo tolmačenje, se je naš urednik

oglasil takoj v 17. št. lista in napisal dobesedno sledeče: »Kakor položaj trenutno obeta, bomo dosegli letos vsaj tako visoke cene kakor lani, ako pa nam bo naša zaščitnica Mati božja Petrovska naklonjena in uslišala naše skrivne, sicer res precej sebične želje — pa bomo poskočili tudi nekoliko ali celo precej višje.« Kdor je te vrstice pazljivo prečital, mu je moralo biti jasno, da napovedujejo dobre cene.

S precej mešanimi občutki smo tako obrali in posušili ter dobili večinoma zlasti v barvi prav lepo, gladko-zeleno blago. Pač pa je bil pridelek dosti bolj pičel, kakor pa smo pričakovali. V drugi polovici avgusta smo pričeli prodajati. Kupčija je bila v začetku kaj mirna in ponujalo se je le po 10 do 12 Din za kg. Kdor je bil v stiski in ni pre-mogel več niiti za obiravce, je tudi po tej ceni prodal nekaj stofov, da je prišel do neobhodno potrebne gotovine. Dosti blaga pa po tej ceni ni bilo mogoče dobiti in so mnogi tudi odstopili od že prej sklenjene predprodaje po 8 do 10 Din. Naš list je že v svoji prvi posebni izdaji 17/1 z dne 22. avgusta opozoril hmeljarje, naj nikar preveč ne hité s prodajo, ker je upravičeno upanje, da se bodo cene dvignile. In res so se cene kar hitro dvigale. Od 10 in 12 Din so skočile na 12—14, na 15—17 ter 18—20 Din in prve dni septembra do-segle že do 22 Din za kg. Hmeljarji so se tedaj prav dobro držali, prodajali le polagoma in v partijah brez vsakega ponujanja. Tako je v tej prvi etapi letošnje sezone, ko so ključ položaja držali čvrsto v svojih rokah hmeljarji, bilo prodanega po za tedaj še precej ugodni ceni približno 40 % celokupnega pridelka.

Potem pa je prišel usodni preobrat. Nakupovanje se je ustavilo in cene so oslabele. Začela je druga etapa letošnje sezone, ki je trajala skoraj

polne širi tedne. Zanimivo in obenem pomembno je, da so cene pri nas oslabele, dočim so se v Nemčiji čvrsto držale in tudi na Češkem le nekoliko kolebale, pa se vendar tudi vzdržale. Kaj je bilo vendar vzrok temu, na prvi pogled nerazumljivemu pojavu?

Ko smo začeli prodajati, povpraševanje za naš hmelj sprva ni bilo nič kaj živahno, pač pa je postajalo potem vedno živahnejše in so cene rasle od dne do dne vedno hitreje. Vkljub temu pa so bile cene našemu pridelku v primeri s cenami na svetovnem tržišču še vedno zelo nizke. Zato so prihajala stalno nova naročila, in da jih krijejo, so trgovci vedno bolj pritiskali na hmeljarje. Ker pa so tako zaradi vedno živahnejšega povpraševanja cene ipak precej narasle, je zanimanje seveda nekoliko ponehalo. Poleg tega so se trgovci sporazumno trudili za nekaj časa ustaviti kupčijo, da bi hmeljarji postali popustljivejši. To se jim je končno z malimi izjemami tudi posrečilo, živahno povpraševanje je ponehalo in — prišlo je do zastojanja v kupčiji. Poprej zelo samozavesne hmeljarje pa je tedaj prevzel neopravičen strah. Zaman so bili vsi opomini tiska, da gre le za dobro premišljen maneuver, da ni povoda obupavati, da je treba ceno vzdržati in da je vsak strah neutemeljen. Že tolikrat prevarani hmeljarji niso verjeli, postali so popustljivi ter začeli tudi ponujati in — cene so pričele nazadovati. Položaj so hitro izkoristili razni trgovci, ki bi tudi radi trgovali s hmeljem, pa jim nobena tvrdka prav ne zaupa. Začeli so ponujati naše blago v inozemstvo izpod cene, da na ta način izpodkopljejo tla zastopnikom raznih tujih tvrdk in dobé naročila sami, ne glede na to, da bi jih izvršiti itak ne mogli. Razni temni elementi pa so pričeli osludno zahrbtno gonjo proti našemu hmelju v inozemstvu in so se tako n. pr. zlasti na nürnberškem tržišču trdovratno širile brezvestne laži, da naš hmelj letos ne odgovarja več prvotnim vzorcem, da je neprodan pri producentih, izgubil gladko-zeleno barvo itd. Ker tedaj hmeljska kupčija itak ni bila nikjer živahna, je zanimanje za naš pridelek seveda še bolj ponehalo, nekaj naročil se je celó preklicalo in kupčija je bila vedno bolj klavrna ter cena vedno manj čvrsta. Prepoved tranzitnega uvoza našega hmelja na Češkoslovaško, otežkujoče devizne naredbes in pritisk denarnih zavodov radi zaostalih obresti, vse to je položaj le še bolj poslabšalo.

Skoraj štiri dolge tedne se je bil trd boj produkcije s hmeljsko trgovino. Predolga je bila ta doba in hmeljarji so omahovali ter popuščali eden za drugim: največji plašljivci in zlasti manjši hmeljarji iz obrobni krajev najprej, potem pa pola-

goma tudi sicer trdni in samozavesni stari hmeljarji. Saj so celó mnogi priznani stari »halterji« izgubili vsako upanje ter se uklonili navidez neizbegljivi usodi in prodali po očitno prenizki ceni. Zaman so bila vsa točna poročila dnevnega tiska o cenah drugod in čvrstem položaju na vseh glavnih hmeljskih tržiščih! Izredno točna in obširna poročila »Slov. hmeljarja« iz vseh važnejših hmeljskih okolišev ter njegovi obupni klici in opomini hmeljarjem, naj ne prodajajo izpod cene in ne zamudé ugodne prilike, ki se jim letos nudi, da vsaj nekoliko zopet zakrpajo že tako silno raztrgane hmeljarske žepe — vse to je tudi žal še mnogo premalo izdalo! Stiska je bila pač prehuda, strah, da bi hmelj v teh težkih časih ostal neprodan ali pa šel v denar po še nižji ceni, prevelik, širjenje lažnivih, plašujočih vesti mnogoštevilnih meštarjev in priganjačev preveč strašljivo. In tako je pod temi okolnostmi, pri znižani in mnogo prenizki ceni bilo prodanih nadaljnjih 30 % prvovrsnega pridelka.

(Dalje prih.)

J. Barth & S.:

O hmelju 1931/32

(Nadaljevanje.)

Hmeljska kriza.

Posledice hmeljske krize, katero so povzročile obilne letine, zmanjšanje porabe hmelja radi padca konsuma piva in nakupičene zaloge hmelja v pivovarnah, se izražajo v nerentabilnih cenah in od leta 1928 naprej tudi v vedno večjem krčenju hmeljskih nasadov. Površina nasadov iz leta 1930 se je v letu 1931 zopet skrčila, in sicer:

v Nemčiji	za 21.6 %	na 10.249 ha
v Češkoslovaški	» 20.1 % »	12.424 »
na evropskem kontinentu »	18.7 % »	33.178 »
na svetu sploh	» 12.2 % »	50.809 »

Tudi v letu 1932 se je površina hmeljskih nasadov še nadalje skrčila, tako da za pridelek 1932 pride v poštev na evropskem kontinentu skupno z Rusijo le še okrog 27.000 ha, na celem svetu sploh pa okoli 44.000 ha.

Produkcija piva je v Nemčiji, kjer je znašala po vojni največ v letu 1929/30, in sicer 58.078 milijonov hl, padla v letu 1931/32 na 37.093 milijon hl, torej za 36.1 %, površina hmeljskih nasadov pa od 15.505 ha v letu 1927 na sedanjih 8800 ha, torej za 43.2 %. Svetovna produkcija piva, ki je znašala leta 1928 še 206.6 milijonov hl (skupno z 28 milijonov hl v U. S. A.) je padla v l. 1931 na okroglo 173 mil. hl, torej za 16 %, in nazaduje še vedno, svetovna površina hmeljskih nasadov pa od 81.000 ha v l. 1928 na sedanjih 44.000 ha, torej za 45.6 %.

	Površina nasadov v ha			Verjetna površina nasadov v ha	Normalni pridelek v stotih		Lastna poraba v stotih	+ preveč — premalo
	1921	1929	1931	1932	na 1 ha	v celoti		
Nemčija	11.729	15.224	10.249	8.800	7·5	66.000	73.500	— 7.500
Češkoslovaška	8.640	17.264	12.424	9.600	7·5	72.000	27.500	+ 44.500
Anglija	10.179	9.706	7.906	6.900	15·3	117.000	100.000	+ 17.500
Jugoslavija	1.450	10.000	2.300	1.900	8·5	16.000	1.500	+ 14.500
Poljska	3.000	3.600	2.500	2.000	7	14.000	4.500	+ 9.000

Nemčija, ki za sedanjo svetovno produkcijo piva potrebuje 73.500 stotov hmelja, sedanje površine svojih hmeljskih nasadov 8800 ha, na katerih pridelajo pri normalnem pridelku po 7·5 stotov hmelja na 1 ha, skupno okroglo 66.000 stotov, ne sme več skrbeti. Države ki pridelajo hmelja nad lastno potrebo, to so zlasti Češkoslovaška, dalje Anglija, Jugoslavija in Poljska, pa bi morale površino svojih nasadov prilagoditi zmanjšani možnosti prodaje, da bodo hmeljske cene postale zopet rentabilne. Tozadevno najboljše govoré številke v gornji tabeli.

Pomoč hmeljarjem.

V Nemčiji je bila z namenom pomagati hmeljarjem ustanovljena Nemška hmeljska promežna družba z o. z. (NHPD), ki je z od Bavarske na razpolago stavljenimi sredstvi kupila okoli 4000 stotov pridelka 1930 po 1·40—2 RM (19—26 Din) za kg in ga prodala znatno ceneje do po 0·30 RM (3·50 Din) za kg. S tem je temeljito pokvarila začetne cene pridelku 1931, ki so znašale pri producentih mnogo manj, kakor pa pridelovalni stroški, namreč povprečno komaj po 1 RM (13·50 Din) za kg. Poleg tega se je radi prodaje starih zalog že v naprej zmanjšalo povpraševanje po novem pridelku.

Potom državnega posredovanja je dala Nemška žitna trgovska družba z o. z. koncem novembra 1931 NHPD na razpolago do 25. junija 1932 lombardni kredit 1·5 milijona RM (21 mil. Din) v svrhu nakupa preostalih zalog letnika 1931. Producenti pa so dobili pri prodaji izplačano samo $\frac{3}{4}$ kupne vsote, ostalo $\frac{1}{4}$ pa dobé šele, ko NHPD nakupljeni hmelj vnovči.

NHPD je začela svojo akcijo v januarju 1932 in kupila okoli 10.500 stotov hmelja po 0·60—1 RM (7—13·50 Din), manj 25%, torej po 0·45—0·75 RM (6—10 Din) za kg. Hmelj je bil sortiran, prepariran in vskladiščen. Slabše vrste hmelj se je seveda plačeval ceneje. Nakupovanje sredi februarja še ni bilo zaključeno, tako da so zaloge nemškega hmelja bile šest tednov izven prometa. Trgovina se je smatrala v tem času prisiljeno svoja naro-

čila za kakih 2500 stotov kriti v inozemstvu in so tako bila ta naročila radi počasnega prevzemanja zalog hmelja po NHPD za Nemčijo izgubljena.

Trajno, dasi lagodno povpraševanje hmeljske lrgovine je omogočilo NHPD njene zaloge (koncem maja še 7500 stotov) po polagoma višjih cenah spraviti v promet.

V maju 1932 je NHPD poskusila vse, da doseže podaljšanje lombardnega kredita v znesku 1·5 mil. RM (21 mil. Din) za eno leto v svrhu intervencije pri vnovčevanju pridelka 1932. (Dalje prih.)

Iz naše uprave

»Dober dan, gospod!«

»Bog daj, kaj bo dobrega?«

»Hmelj sem prodal, pa sem prišel plačati naročnino za list. Sicer ste mi poslali položnico, pa mi je nerodno hoditi na pošto in sem zato prišel raje kar sem, ko sem že ravno v Celju.«

Pa smo iskali možakarjev naslov in ga prav lahko našli med naročniki. Toda, glej ga šmenta! Vsakemu naročniku se izpolni posebna karta, ko plača prvič, ta mož pa še ni imel karte, dasi že dobiva list, odkar je začel izhajati.

»Kaj še niste plačali sploh nič naročnine?«

»Še nič, mi pri najboljši volji ni bilo mogoče. Res ste me že nekaj krat opominjali in mi pretili, da mi list ustavite, če ne bom nič plačal, pa sem vselej prišel prositi in obljubil, da bom že plačal, ko mi bo le količkaj mogoče. Kakor vidite, sem mož-beseda in prišel, da poravnam svoj dolg. Letos sem izkupil za hmelj nekaj več. Sicer sem dolžan vsekrižem, vendar sem se zarekel, da moram najprej poravnati naročnino za 'Slov. hmeljarja'.«

»Ali ste član Hmeljarskega društva?«

»To pa, gospod, že dolga leta. Veste, če bi vsi hmeljarji bili člani društva in volili v odbor vedno najboljše in najsposobnejše, potem bi bilo mnogo bolje za nas. In če bi vsi hmeljarji pridno prebirali 'Slovenskega hmeljarja' ter se po njem ravnali, bi imeli precej boljše blago in bi tudi dražje prodajali. Samo hmeljarska poročila v listu za

časa sezone so vredna desetkrat toliko, kakor pa znaša naročnina za vse leto. Vidite, jaz v sezoni poročila zelo skrbno prebiram, pa sem zadnja leta odkar imam list, še vedno dobro prodal.«

Tako je povedal mož in odrinil osem kovačev.

»Dva kovača je preveč, prijatelj! List izhaja tretje leto in do konca letošnjega leta imate plačati le šestdeset dinarjev.«

»Tisto že, tisto, le počasi, saj znam jaz tudi dobro računati. Le spravite vseh osem kovačev, da bom imel plačano naročnino že kar do konca prihodnjega leta. Sedaj sem namreč pri denarju, pozneje pa kdo ve, kako bo. Nočem biti vedno med vašimi dolžniki in zato rajši plačam naprej, da se mi ne bo treba bati, da bi mi nazadnje še list ustavili. Dosti dolgo smo morali čakati, da smo dobili svoje glasilo, pa moramo že gledati, da ga sedaj na vsak način tudi vzdržimo. Dva kovača na leto pa že premore vsak hmeljar, saj je toliko letos dobil prav lahko za eno samo kilo hmelja, če je količkaj pametno prodajal in se vsaj nekoliko ravnal po 'Slovenskem hmeljarju'.«

Tako je povedal bodri hmeljar in plačal vso zaostalo naročnino in še naprej do konca prihodnjega leta.

Le žal je takih bodrih hmeljarjev malo, dasi jih je še nekaj, ki list že vsa leta redno dobivajo ter ga še niso nikoli vrnili in tudi še ne plačali niti beliča naročnine. V plačilu naročnine zaostajajo celó taki, katerim je izdatek dveh kovačev prava malenkost in le iz gole malomarnosti in brezbržnosti ne plačajo.

Hmeljarji! Samo poročila v listu, ki so se dosedaj še vedno izkazala kot zelo točna in zanesljiva, stanejo ogromne vsote. Oglasov dobi list v sedanji krizi vedno manj in zato ni čudno, da je v vedno večjih denarnih stiskah. Ne glede na zaostanke iz prejšnjih let je tudi za letošnje leto še razmeroma zelo malo naročnine plačane. Ako hočete, da list še nadalje izhaja in ostane na dosedanji višini, se vzdramite vendar, poslužite se danes priloženih položnic in poravnajte prav vsi zaostalo naročnino do konca tekočega leta! Izgleda, da se hmeljarstvu bližajo boljši časi, ki pa bodo tudi burnejši in bo zato list še bolj potreben. Dolžnost vsakega hmeljarja je, da poravna naročnino takoj, ko prida hmelj. Tudi hmeljarske podružnice naj se zga-nejo in poberejo zaostalo naročnino ter jo skupno pošljejo semkaj! Vsi, ki ste naročnino že poravnali, pa opozorite še svoje sosede, prijatelje in znance, da storé tudi oni svojo dolžnost. Dva kovača za poedinca res ni mnogo, toda večkrat sto po dva kovača je pa za list že visoka vsota.

Razno

Zaloge letošnjega pridelka hmelja so pri producentih glasom ugotovitve SEHB v Žatcu naslednje:

Češkoslovaška	3.000 stotov
Nemčija	9.500 »
Poljska	500 »
Belgija	100 »
Francija	(razprodano)
Jugoslavija	(razprodano)

Skupaj torej 13.100 stotov.

Celó v letih najvišjih hmeljskih cen pridelek ob tem času iz prve roke nikoli ni bil tako razprodan kakor letos!

Uvoz hmelja v Nemčijo je znašal v septembru in oktobru letošnjega leta iz Jugoslavije 2521 stotov, t. j. za 1500 stotov več kakor iz Češkoslovaške, ki je v istem času uvozila v Nemčijo le 1021 stotov hmelja. Skupno pa je do konca oktobra tega leta uvozila Jugoslavija v Nemčijo 3677 stotov hmelja, dočim Češkoslovaška le 3214 stotov. Češki hmeljarji se seveda bridko pritožujejo in jim je to nerazumljivo, ker imajo vendar z Nemčijo posebno tozadevno pogodbo in znižano carino, mi pa seveda nič.

Na Poljskem je dne 1. septembra t. l. izšel pravilnik o brezobveznem signiranju hmelja z zajamčenjem kakovosti.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnji čas je bilo v hmeljski trgovini popolno zatišje, ker so inozemski trgovci že vsi odšli in je itak letošnje in tudi lansko blago že skoraj do zadnje kobule razprodano. Prodanih je bilo le še nekaj ostankov lanskega pridelka, ki je dosegel v ceni do 10 Din za kg. Producenti upajo, da bo šel v denar tudi še letnik 1930 in 1929, vendar zaenkrat še ni zanimanja zanj.

Češkoslovaška: Tudi zadnji čas je trajalo nakupovanje dalje, vendar precej bolj mirno in je bilo več zanimanja le za srednje dobro blago. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in se plačuje letošnji žateški pridelek po 30–52 Din za kg, slabše blago seveda tudi ceneje. Znamkovanih je dosedaj v Žatcu 23.920 bal letnika 1932 v skupni teži 29.853 stotov, t. j. nad 51 % celokupnega pridelka, in 67.735 bal letnika 1931 v skupni teži 87.598 stotov. Zaloge v rokah producentov se cenijo le še na okrog 2500 in v rokah domačih prekupcev na okrog 3000 stotov, tako da je v Žatcu na razpolago skupno le še kakih 5500 stotov letošnjega pridelka. Hmelj iz Uštčka in Roudnic notira 26–39 Din, pozni zeleni iz Dube pa 21–26 Din za kg, vendar so zaloge že prav neznatne. Zaključna tendenca je mirna, toda čvrsta.

Nemčija: Pri dokaj mirnejšem nakupovanju in slabšem zanimanju ter razmeroma majhnem prometu so ostale cene v glavnem nespremenjene in notira Hallertauski hmelj 63–79 Din, Spaltški 60–83 Din, Tettnangski do 76 Din in gorski (Hersbruck) 49–56 Din za kg, slabše blago seveda tudi ceneje. Zaključna tendenca je prav mirna, vendar še precej čvrsta.

Francija: Hmeljska kupčija je postala zadnji čas dokaj bolj mirna, vendar se cene še dobro držijo, ker zaloge v pivovarnah še niso izpopolnjene. Letnik

1932 notira 34—52 Din, dočim se letnik 1929 ponuja po 11 Din za kg.

Poljska: V hmeljski trgovini je nastopilo skoraj popolno zatišje, ker je letošnji pridelek itak že docela razprodan, za starejše letnike pa zaenkrat tudi ni zanimanja.

Belgija: Prejšnjemu živahnemu nakupovanju je sledila mirnejša tendenca in je zanimanje precej ponehalo. Vkljub temu pa notira letnik 1932 zadnji čas Poperinghe 31 Din za kg in tudi letnik 1933 že v predprodaji za oktober-november 1933 tudi Poperinghe do 29 Din za kg.

Anglija: Hmeljska kupčija je zadnji čas nekoliko mirnejša, vendar je še vedno več zanimanja za boljše blago. Največ se trži Fuggles, dočim je Golding že zelo razprodan. Letošnji pridelek notira 36—53 Din, lanski 7—23 Din, predlanski 7—9 Din, letnik 1929 pa 2—4 Din za kg. Osrednja vnovčevalnica je prevzela od producentov dosedaj že 81.891 stofov letošnjega pridelka.

Amerika: Pri vedno živahnejšem zanimanju so se cene nadalje učvrstile in notira letošnji pridelek, seveda le boljše blago, že 33—39 Din, starejši letniki pa 16—24 Din za kg. Nakupovanje postaja vedno živahnejše. Največ se trži Oregon in Yakima po 28—30 Din.

Za Sacramento in Sonoma se zaman ponuja 26—30 Din za kg. Sploh so producenti vedno bolj trdovratni ter le počasi in neradi prodajajo. Sicer pa je razprodanega že mnogo več blaga kakor pa navadno druga leta ob tem času.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Za razvedrilo

Nisem vreden...

Ko je Henrik IV. nekemu plemiču pripenjal red sv. Duha, je plemič, kakor je bila navada, izgovoril evangeljske besede: »Gospod, nisem vreden...«

»Vem, da nisi,« je rekel kralj, »a tvoj stric me je prosil.«

Tast in zet.

Zet: »Ne smeš pozabiti, dragi moj tast, da moramo korakati z duhom časa!«

Tast: »Da, da, mili moj zet! Če bi hoteli vi mladi res korakati z duhom časa, bi zoper to nič ne imeli; toda vi se hočete voziti z avtomobilom, kar pa mi je za danes predrago.«

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadružnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

◆
Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem
◆

◆
Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev
◆

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebsčine

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.